

STUDENTEN WEEKBLAD

8^e Jaargang.
No. 29.

REDACTEUREN: CH. E. DUTILH, H. A. W. KLINKHAMER, J. A. SCHOUTEN, J. H. TELDERS, J. P. VALKEMA BLOUW, F. A. VENING (DELFT)
A. C. JAGER, J. C. DE JOODE, K. F. KATZ, W. J. H. MASCHHAUPT. (AMSTERDAM)
VAST MEDEWERKSTER: MEJ. I. WILLEKES MAC DONALD.

Maandag
28 Mei '06.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR
UITGEVER • DELFT

Inzendingen die Dinsdagmi' het redactie-adres zijn bezor in het eerstkomend nummer Het adres voor redactie Binnenwatersloot 33.

12 uur niet aan men niet meer opgenomen. in-actie is:

Eerstvolgende Vergadering der Delftsche Redactie ten huize van den heer J. A. SCHOUTEN, Leeuwenhoeksingel 38, op Dinsdag 29 Mei 1906, des avonds om 9¹/₂ uur.

Eerstvolgende Vergadering der Amsterdamsche Redactie ten huize van den heer K. F. KATZ, Weteringschans 233, op Maandag 28 Mei 1906, des avonds om 10 uur.

De Zwetsche kamp.

Waarom, o waarom zijt gij heengegaan, gij Oude Acht van Laga, gij altijd triumpheerende, gij, die altijd de Roeiwedstrijden tot een Lagafeest maakte, terwijl het thans een Njordfeest was. Met weemoed denken wij terug aan die schoone dagen van weleer, maar laat ik mij niet ter neder laten slaan. Laat ik een voorbeeld nemen aan de stemming van het publiek en ondanks de donkere wolken die zich samenpakten, ondanks het eenzame van den zonnestraal die door de wolken drong, met een blij gemoed verder gaan. Werkelijk, het doet heerlijk aan, dat onverdoofbaar enthousiasme van het publiek aan de Zweth. Al dreigde het overall, al stortten de wolken boven de hoofden ineën, al ratelde de donder vergezeld van knetterende bliksempijlen, de elementen waren onmachtig de opgewekte stemming te doen verminderen.

De lichte zomerpakjes en de belagalinte stroohoeden, zij werden doornat, maar zij bleven het tooneel aan de Zweth kleuren met licht en vrolijkheid, wedijverend met de vlaggen en wimpels.

Het was nog vrij vroeg toen wij aankwamen, maar langzamerhand begon er meer leven te komen. Grote en kleine booten kwamen uit Rotterdam, het Delftsche Schiebootje voerde drommen belangstellenden aan en vulde op die manier, gesteund door de rijtuigen, de tribune.

Politiebootjes manoeuvreerden handig en vlug door de menigte van ranke gieken en plompe booten als snoeken tusschen stekelbaarsjes en zwarte watertorren. Ver klonken de stemmen der commissarissen door hun koperen monden en joegen alle vaartstremmende booten voor zich uit.

Het opstellen van het eerste nummer voorspelde niet veel goeds maar men hoopte, men hoopte, misschien dat de Oude Vier zich zou kunnen handhaven. Plotseling daar klonk het schot als sein dat Laga en Njord in het moderne tournooiveld elkaar tegemoet reden. Met buitengewone belangstelling werd de strijd gevolgd. Honderden oogen staarden op de twee vlaggen, die met dezelfde hardnekkigheid den wedstrijd in 't klein volgden.

Laga startte goed en de rood-witte vlag steeg omhoog. Laga was voor. Maar helaas, nog enkele seconden en de lichtblauwe wist zich op te werken tot zij in den top wapperde, een standplaats die zij niet meer verkoos te verlaten.

Daar kwamen zij in 't zicht, die flauw-witte plekjes, langzamerhand aangroeiend tot booten. Reeds klonk de eerste kreet van aanmoediging van de tribune: Laga, Laga, Laga. Maar niets kon meer baten, Njord was voor en bleef voor, niettegenstaande de op de tribune aanwezige militaire macht zich met de zaak bemoeide.

Het tweede schot en een donderend: Njord, Bravo, trilde door de lucht. De „Henk” was geslagen en moest toelaten dat de afstand tot vier bootlengten aangegroeid was. In 12.16 minuten was de baan geroeid door den overwinnaar en Ehre wem Ehre gebührt, Njord roeide keurig. Dus was de kans op het hoofdnummer voor Delft verkeken en pessimisten wanhoopten aan alle succes.

De derde „Oude Vier” vond slechts een schijnploeg als

tegenstander, maar een schijnploeg die veel beloofde bij voldoende training. Slechts 2 lengten achter, terwijl Nereus in 13.4 min. de baan aflegde, is werkelijk mooi voor een ploeg die slechts partijgevend uitkwam. Met meer onpartijdige, maar niettemin gespannen aandacht werd de eindbeslissing Jonge Vier door ons gevolgd.

Zij roeiden hun eerste baan voor dezen wedstrijd, zoodat een vrij goede tijd gemaakt werd, n.l. 8.10 minuten. Reeds dadelijk toonde Njord zich opgewassen tegen haar tegenstander en het gelukte Nereus niet de rollen te verwisselen. Toen eindelijk met een uit honderden Njordgezinde kelen het „Hoera” klonk, bleek Nereus 6 lengten achter te zijn.

Met pijnlijke trekken op 't gelaat liepen de Laga-enthousiasten rond, wanhopend ook aan het volgend nummer Junior scull. Maar dan, de glans van hoop overtoog dezelfde gezichten toen de rood-witte vlag ten top steeg en weldra de beide booten in 't gezicht kwamen met Laga voor in het van water van Triton. Ontzettend was het oorverdoovend gejubel dat er opsteeg toen De Freytag, hoewel blijkbaar vermoeid, door uiterste inspanning den finish bereikte vóór zijn tegenstander. Laga maakte 7 minuten en bleef 2 lengten voor.

Daarop roeide Njord tegen Laga, de Jonge Acht en hoewel er spannende oogenblikken waren, moest Laga het afleggen. Wel is er in het vastraken van een sliding een verontschuldiging te vinden voor Laga's opgeven vóór de Tribune, maar het vermindert toch de eer van Njord niet, die, we moeten het erkennen, het succes wel verdiende.

Nog was Njord niet aan het eind der overwinningen. De eindbeslissing van de Oude Vier, hoewel in het begin lang niet zeker, viel toch ten slotte ten gunste van Njord uit.

Nauwelijks was de wedstrijd afgelopen en maakte ieder zich gereed naar huis te trekken, of de hemel verdonkerde zich van blauw tot grijs en van grijs tot zwart; in enkele minuten dreigde de hemel met alle verschrikkingen, die tot zijn dienst stonden. Indrukwekkend was het tooneel van den strijd. De witte helkleurende booten en de toeschouwers staken fantastisch af tegen den nachtzwarten achtergrond. In dreigende stilte werden de toebereidselen gemaakt voor een overhaast vertrek en in korten tijd verdwenen allen booten en menschen, van het tooneel. Dan lag weer eenzaam en verlaten de Zweth en alleen de doodsche tribune wees aan, dat er kort geleden een groote strijd gestreden was.

Het was voorbij. Fortuna heeft Leiden met kransen omhangen en fluisterde het treurende Delft in 't oor: Laga, Laga, zijt gij de dagen van vroeger vergeten?

J.

Student en Sociaaldemocratie.

„Die Produktionsweise des materiellen Lebens bedingt den sozialen, politischen und geistigen Lebensprozess überhaupt. Es ist nicht das Bewusstsein der Menschen das ihr Sein, sondern umgekehrt ihr Sein das ihr Bewusstsein bestimmt.”

KARL MARX.

In kracht van natuurlijk proletarisch sentiment verheft

C. M. S. zijn stem in het S. W. en spreekt in krasse bewoordingen zijn oordeel uit over militarisme in zijn verhouding tot het kapitaal. Meent gij, C. M. S., door dit schrijven iets te bereiken in een kring, waarin het denken in zijn geheel berust op de economische stelling der bourgeoisie?

Zoo gij dit meendet, zult gij van deze dwaling zijn genezen door het antwoord, dat u door Ts. werd gegeven, een antwoord dat typeerend is voor de heerschende idee juist daar, waar gij uwe propaganda wildet voeren.

Een beetje verontwaardiging, uitgedrukt in dikke woorden, draagt er heusch niet toe bij de sociaal-democratie te verheffen in de oogen van hen, die dankbaar zijn een gelegenheid te vinden eens even stelling te kunnen nemen tegenover een beweging, die hun zoo bovenmate onsympathiek is. Dat deze stellingname niet ingaat op de kern van de kwestie, namelijk dat het militaristisch element eenvoudig staat en valt met het kapitaal, doch slechts kritiek uitoefent op den vorm, is wel bewijs, dat gij met een artikel van zakelijker aard meer zoudt bereikt hebben.

Of meent Ts. door zijn opmerking dat er wel eens een „opstootje” kan zijn zonder economischen achtergrond heusch de noodzakelijkheid van het militaristisch systeem door alle eeuwen heen te hebben aangetoond?

Heusch Ts., ook een sociaal-democraat gelooft dat moorde-naars, gekken etc. opgepakt moeten worden, maar waar er een beweging is van dien aard, dat er een zwerm bajonetten bij te pas moet komen, dan ligt hieraan in onzen tijd een economische basis ten grondslag, en een economische „orde”, die met kracht van wapenen gehandhaafd moet worden, is er een, waarvan de wenschelijkheid van instandhouding door uw tegenstander niet wordt ingezien.

Waar gij aan C. M. S. verwijt, zich te buiten te gaan aan scheldwoorden met betrekking tot Minister Kuyper en consorten, daar geef ik u volkomen gelijk; juist een sociaal-democraat, overtuigd als hij is van het feit, dat verandering van maatschappelijke stelling verandering van moraal met zich brengt, diende steeds voor oogen te houden, dat wel het huidig maatschappelijk systeem onjuist en dus immoreel is, doch niet de personen, die van dit systeem deel uitmaken voor slecht mogen worden uitgemaakt. Het kapitalistisch systeem is onjuist en gaat zijn ondergang te gemoet, voor de rede is het onhoudbaar, dat onze institutiën zoo zijn, dat de een den ander voor zich kan laten werken en zwoegen, maar om op het oogenblik een bepaald persoon, die in dit stelsel leeft, voor immoreel uit te maken, is een inconsequentie, waaraan een denkend sociaal-democraat zich niet moet schuldig maken.

Daardoor verbittert hij meer dan noodig is en geeft aan den bourgeois de gelegenheid, zich te verschansen achter een zekere „fatsoenlijkheid”, die hem prachtig in staat stelt, zich aan verder debat met zoo'n weinig gentlemenlike iemand te onttrekken.

En dit geldt voornamelijk onder studenten, waar, het is een bekend feit, de socialistische propaganda weinig vooruitgang maakt.

Zoo graag zou men hierin zien, en wordt er in gezien, een zekere onhoudbaarheid van de stellingen der socialistischen voor de meerdere „ontwikkeling” en „wetenschappelijkheid”, die toch het kenmerk zijn der studeerende jongelingschap. Maar C. M. S. zal het met mij eens zijn, dat de grond ergens anders ligt en minder vleierend is dan bovengenoemde verklaring.

Het socialisme als denkwijze heeft voor zijn ontwikkeling noodig niet alleen een theoretische erkenning (deze bereiken slechts eenige weinigen), doch een directen achtergrond van economische omstandigheden om bij de massa ingang te vinden.

Daarom zal in de studentenmaatschappij voorloopig die denkwijze bepaald blijven tot weinigen, die zich in hun streven hebben geplaatst buiten hun klasse, en dit zal zoolang duren tot de vooruitgang der kapitalistische productiewijze de massa der intellectueelen heeft onteigend en hen in de rijen van het proletariaat heeft teruggeslingerd.

Dan, en eerst dan, wanneer de studenten zich voelen als het intellectueel proletariaat, zullen zij niet meer stelling kiezen tegen de sociaal-democratie, maar zij zullen gemeenschappelijk met den arbeid optrekken in revolutionaire gezindheid en arbeid en intellect te zamen zullen het kapitaal ten val brengen. Hier ligt de oplossing van de vraag, waarom de hedendaagsche studentenmaatschappij staat in het teken van een verminderd geestelijk en politiek leven en waarom de studenten, blind voor de teekenen der tijden, hun verstrooiing zoeken in feesten, waar duizenden

worden verkwist. Vleierend is het niet voor het „intellect”, maar de woorden van Marx worden bewaard, dat de ideeën der menschen tot achtergrond hebben de productieverhoudingen van hun tijd. Maar de enkelen, die reeds nu bereikt worden, zij bereiden de komende tijden voor; buiten hun klasse gesteld door hun eigen wil, voelen zij zich als vreemden in de omringende denkwijzen en vatten de enorme tragiek van het verschijnsel: de bourgeoisie, die haar eigen graf graaft.

De socialistische propaganda onder de studenten zal zich moeten bepalen tot de taktiek van wetenschappelijke beooging, zal vooral moeten waken tegen verbittering, en zal zich tevreden moeten stellen met weinige volgelingen, zoolang tot het intellect zich heeft vrijgemaakt van de heerschende moraal der bourgeoisie en zich mede slaaf voelend van het kapitaal, de slotfase zal inleiden van den strijd om het gemeenschappelijk bezit der arbeidsmiddelen.

J. A. S.

Van een donderslag, die indruk maakte.

Het plotselinge en onverwachte treft steeds en lijkt zonderling. Dit is voor mij de eenige verklaring, hoe het mogelijk is dat een verstandig denkend mensch zoo'n uitvoerige doch weinig inhoudrijke critiek schrijft over een stukje, dat in den beginne reeds betiteld wordt als een „doldriftig geschrijf, waarin volkomen alle logica ontbreekt.”

Zijn dus vorm en inhoud beide reeds veroordeeld, zóó onlogisch blijkt het toch niet te zijn of Ts, alias Redactie, acht het noodzakelijk een mislukte poging tot weerlegging van den werkelijken inhoud te wagen.

Afgezien nu van de m. i. minder heusche manier onder een stukje direct een bestrijding te plaatsen, afgezien van de moeilijkheid tot wie mij te wenden, tot de redactie, die „meende” of tot Ts, die dacht — schreef — en ondertekent, kan ik niet nalaten even op het meer schoolmeesterachtige dan bewijskrachtige naschrift in te gaan.

De bevreemding van Ts, de in-het-oog-springing van de zwakke punten mijnerzijds en al het verdere, dat het weinig zakelijke van den aanhef uitmaakt, kan ik stilzwijgend voorbijgaan, terwijl het dwaze om te spreken van de „aftakeling van het Socialisme in de Delftsche Studentenwereld” met een enkele aanduiding kan volstaan. Waarschijnlijk doelde Ts hierop, dat de abnormaal groote invloed, die, eenige jaren geleden, de socialistische studenten op hun mede-studeerenden uitoefenden tot zijn begrijpelijke proporties is teruggebracht.

Helaas, Ts, den mij toegedachten schaamteblos verbeid ik nog steeds. Maar het zal wel te vergeefs zijn, want mijn schildering van den oud-minister Kuyper was noch onjuist, noch onwaar. Noch heb ik hem belasterd of munt geslagen uit slinks-te-weten-gekomen verborgenheden van zijn privaat leven, noch deze aan den man gebracht of daarmede gecolporteed.

Zijn gedrag in Brussel is *even bekend* en nog veel *laakbaarder* dan dat tegenover de Koningin bij de ontbinding der Eerste Kamer en bij de opening der Staten-Generaal in 1904, toen hij haar het woord „misdadige woelingen” in den mond legde.

Tegenover het volk deed hij zich in 1903 door zijn dwangwetten als een tyran kennen.

Hij kende zijn macht en misbruikte haar. Steeds handelde hij zooals hij zelf verkoos. Kan men hem hierom wellicht bewonderen, achten zeker niet, althans *ik* niet.

Met meer vreugde dan dat ik deze regelen schrijf, begin ik thans aan het meer zakelijke deel van deze critiek. Ongetwijfeld is het juist en logisch geredeneerd van Ts, dat het handhaven der binnenlandsche orde de taak der onafhankelijkheidsverdediging niet uitsluit.

Dat Ts mij verdenkt, deze waarheid als een koe in alle eer en deugd te hebben aangerand, kan ik mij slechts verklaren door een volkomen onbekendheid omtrent de socialistische opvatting van de waarde, die het leger voor den kapitalist heeft.

Immers blijkt het den socialist ten duidelijkste, dat in het handhaven der binnenlandsche orde, waaronder wordt verstaan burgerlijke orde, voor den kapitalist het zwaartepunt der militaire kwestie ligt, terwijl de verdediging der onafhankelijkheid slechts dient het fanatieke in dit klassestandpunt te bemantelen. De bezittende klasse steunt op de bajonetten en is immoreel genoeg de zonen der niet-bezitters

te *pressen* haar belangen met bajonet en sabel tegen hun broeders en vrienden te verdedigen. Voor den kapitalist is het handhaven der burgerlijke orde het voornaamste, terwijl de tweede taak slechts aan het leger wordt opgedragen, als zijn belangen het medebrengen.

Dat het leger den Staat dienen moet om zijn burgers te beschermen, is Ts' tweede stelling, die ik getracht zou hebben van haar logisch standpunt te rukken. Hier ook laat zich herhalen, wat ik bij de vorige stelling opmerkte, daar zich de kwestie in werkelijkheid geheel anders voordoet, nl. of het leger dienstbaar gemaakt mag worden voor een deel van de burgers van één Staat en volgens het principe van kapitalistischen Staat: de bezittende klasse, partij te mogen kiezen tegen de klasse der niet-bezitters. Dit is het eenige standpunt dat het leger kan innemen, wil het dienen tot handhaving der (burgerlijke) orde. Maar burgerlijke orde beteekent voor den socialist wanorde en de handhaving hiervan de verdediging van de bevoorrechte positie der bezittende klasse.

Derhalve keert de socialist zich tegen het militarisme en zal zich dus steeds verzetten tegen een „africhting” van het leger, de bestrijding van den z.g. binnenlandschen vijand betreffende, al komt dan als een klein gelukje bij een groot ongeluk de clandestiene waarheid aan den dag.

C. M. S.

Trekschuit-indrukken.

Wij zouden gaan met een boot, geen fieren stoomer of elegant zeiljacht, maar een trekschuit, een stevigen, plompen Westlander. 't Was eene fijne parodie op het feest van den dag, een sportwedstrijd met een bezadigde, bejaarde trekschuit; eene zinnebeeldige vertegenwoordiging van het grijze verleden en de gulden toekomst.

Het weer weigerde hardnekkig zijn bijstand en toonde den tegenzin door juist op het oogenblik, dat wij op het verzamelpunt aankwamen, een malschen Meiregen neer te zenden, die een oogenblik ons het radeloze plan aan de hand deed, schuit en wedstrijd in den steek te laten en ons binnenshuis te vermaken. Maar daartegen kwam onze trots met kracht op, en met een blijmoedig optimisme, eene betere zaak waardig, zetten we alle handen aan 't werk, spannen ons zeil over de half opgehieschen giek en lieten ons achter een politiebootje naar De Zweth sleepen.

Het duurde nog geruimen tijd vóór de wedstrijd begon. We brachten dien voor 't grootste deel door onder ons zeil, wat wel zeer beschut was, maar minder aan ons doel beantwoordde. Gasten liepen af en aan, de proviand kreeg een stevige bres en de Laga-vlag, die fier aan den mast wapperde, harmonieerde met onze stemming, die ondanks allen tegenslag, opgewekter was dan ooit. Langzamerhand begon het te wemelen van booten, bootjes, schuiten en andere vaartuigen, alle even prachtig opgepoetst, behalve de sleepen, die af en toe hoogst ongelegen door de vroolijke massa kwamen dringen. De muziek bij de tribune hief studentenliederen aan; 't werd hoe langer hoe voller. Schepen, menschen, drukte en vroolijkheid groeiden aan met de minuut, de tribune vulde zich met groote snelheid. Een schot — een juichkreet. De wedstrijd begon. „Njord vóór!” klonk al spoedig de treurmare; de blauwe vlag vloog naar de hoogte. In spanning bleven we wachten op het vlot voor de tribune. Een boot werd aangedragen en verdreef ons van de prachtige plaats. Nauwelijks stonden we weer, of een geschreeuw, ja een gebrul steeg op en zwol aan, vol geestdrift, vol spanning.

„Laga, Laga!” „Njord!” „Laga!” „Njord, Njord!” „Haal op!” 't Klonk verward door elkaar, 't bleef aanhouden, het trilde door de lucht vol gespannen enthousiasme.

Er was geen ophalen meer aan voor Laga; Njord was voor en bleef voor: eindelijk sloeg het fatale, doffe schot de laatste hoop den bodem in. Toen bereikte het gejuich zijn toppunt. Eenigen uit onzen troep, die de Leidsche kleuren droegen, werden door ons (edelmoedige Laga-aanhangers!) hartelijk gelukgewenscht.

En we togen terug naar ons vaartuig, terwijl de overtuiging zich steeds aan ons opdrong, dat „Laga wel niets zou winnen vandaag”.

Maar de grijze Neptunus had het gelukkig anders voor ons beschikt. Onzen dank aan hem, dat hij ons een skiffeur als De Freytag geschonken heeft!

Na onze lunch, die, niettegenstaande de nederlaag, het bedroevende weder, kortom niettegenstaande allen tegen-

spoed zijn buitengewoon gezellig en vroolijk karakter geen oogenblik verloor, maakten wij ons op om de omgeving van De Zweth door een korte wandeling te leeren kennen. Onderweg overviel ons een onweersbui. Geen nood! We lachten om een dergelijken tegenslag! Niets was in staat onze vreugde te verstoren, of onze geestdrift te bekoelen. We plasten blijmoedig voort door den modder en zetten ons onder het zeil aan een ouderwetsch spelletje Ganzenbord.

We begonnen ons thuis te voelen en maakten eenige visites aan boord van bevriende booten, alsof wij niet op het water, maar in de stad waren. 't Was alleraardigst daar aan den overkant. We zaten op het dek van een mooie zeilboot, die de blikken der tribune-bezoekers heel wat beter kon ontmoeten dan ons gracieus vervoermiddel en keken ver over de Schie met al de booten, de drukte en de levendigheid; op de tribune aan den overkant hadden we het eerste gezicht, en de racebooten waren reeds op verren afstand aan onze strenge blikken onderworpen. 't Is daar, dat we hebben gejuicht voor de skiff en getreurd over de Jonge Acht, 't is daar, dat we hebben genoten van de zón, en daar, dat we ons als echte gasten gedroegen op het punt van proviand. Telkens haakte zich een boot aan ons vast, en schonk ons zijn inhoud, zelfs waren we niet veilig voor onhandige politievaartuigen. Tegen het eind van het feest kwam een geweldige stortbui opzetten, die een gedeelte van ons gezelschap doorweekte, een ander gedeelte in vereeniging met het stof uit de schuit grondig zwart maakte, en slechts een klein aantal ongeschonden liet.

Eenigen gingen terug in een wherry en wij bleven in de oude, getrouwe trekschuit, waarvan wij maar niet konden scheiden.

Met bewondering zijn wij vervuld voor Njord, dat zich zoo schitterend hield, dat de held van den dag en van dit jaar zal blijven.

Eere zij aan Njord en zijn leden!

X.

Sint Lucas.

Waar a.s. Donderdag St. Lucas door eene tentoonstelling wederom blijk zal geven van haar bestaan, en waar ons het Jaarverslag over 1905 werd toegezonden, is het niet overbodig hier nog eens de aandacht te vestigen op een Vereeniging, die helaas, veel te weinig steun uit onze Studentenkringen ontvangt.

Sint Lucas werd den 27en Maart 1902 opgericht. Het beoogt door het houden van tentoonstellingen en zooals het laatste jaar geschiedde, ook door lezingen over kunst, hier in Delft wat leven te brengen op het gebied van kunstappreciatie.

Eene Vereeniging als Sint Lucas is een sympathiek iets. In een kleine zaal, zooals de „Korenbears” aanbiedt, worden een paar maal per jaar een dertig-, veertigtal schilderijen of andere kunstwerken tentoongesteld.

De prijs, welke 's morgens slechts een dubbeltje bedraagt, stelt den beminnaar van schilderijen in staat meer dan eens dat betrekkelijk geringe aantal te beschouwen, en juist daardoor en door de niet te groote omvangrijkheid en door het gemak waarmee men in een klein stadje als Delft, de expositiezaal kan bereiken, maakt, dat men een zeer juist beeld verkrijgt van den exposeerenden schilder.

De fouten, die een uitgebreide, zalen-omvattende tentoonstelling aankleven, de beangstigende massa van kunst en geen kunst, ze worden hier vermeden en ook voor meer eenvoudigen dan den geroutineerden wandenverslindenden hoofdstadbewoner, is op St. Lucas' tentoonstellingen gelegenheid zijn kunstsmaak te ontwikkelen.

Zooals uit het verslag van den penningmeester blijkt, is de financiële toestand van St. Lucas niet bovenmate rooskleurig te noemen.

De schuld aan deelnemers in het waarborgfonds bedraagt f 447,50, tegenover een saldo van f 73,07. Hetgeen veel zegt.

De tentoonstellingen leveren schier nooit een batig saldo, ze kosten veelal meer dan aan entrées enz. geïnd wordt.

Weet men nu, dat de kosten van een door St. Lucas georganiseerde expositie ± f 85,— bedragen, dan vraagt men zich af, of, waar hier in Delft zijn ± 1200 studenten, die allen wel een dubbeltje of kwartje zullen over hebben om eens een half uur schilderijen te bekijken, het zoo heel onmogelijk zou zijn om op deze wijze een deel van die f 85,— te dekken.

Maar helaas, de opkomst van de studeerende jeugd blijft

veelal beneden peil. Ofschoon dit voor een deel moet toegeschreven worden aan het opgaan in scheepsketels, hangende bruggen en zilvernitraat, is het voor een ander deel te wijten aan onbekendheid.

Een woord van opwekking zij dus hier gericht tot allen die eenige belangstelling voelen voor de schilderkunst, om de tentoonstelling van Donderdag te bezoeken. De werken van Th. van Hoytema, J. van de Sande Bakhuijzen en Hoijnek van Papendrecht zijn van te groote waarde voor de hedendaagsche kunst, dan dat zij hier in Delft onopgemerkt zouden mogen blijven.

Bs.

Tennis-woede.

In mijn hand is een racket, en als van de overzijde een bal komt neerstrijken, vlak over 't net, recht op mij aan, en rechts van mij even over het asfalt glijdt, dan werp ik er met reikenden arm licht zwaaiend mijn racket tegen in. Dan komt de violsnarenaard in al de gespannen darmen boven en zingen even een hooge a, en er gaat een plezierige dreun door mijn arm. Het projectiel suist weg in een gestrekte parabool en als het neerschiets in het uiterste hoekje van het veld, is er voldoening in mijn hart, maar als het met dollen kop tegen een paal van de heining ploft, is er spijt en wroeging. Als ik een onhandigen bal van de tegenpartij, die steil oprijst in de buurt van 't net, met een medoogenloozen smak tegen den asfalt-vloer gekletst heb, zoodat geen levende ziel hem houden kan, dan triomfeer ik, maar als mij er een onverwacht tegen 't hout van het racket slaat, zoodat dit een kwart slag omklapt en mij bijna uit de hand valt, dan is het, of ik een vieze uitgezogen klapbessenschil in de melk vind.

Als het spel goed gaat, dan kruipt de tennis-demon den spelers in het hoofd en legt zich daar op den loer, en als de bal komt, stort hij zich daarop en vliegt mee naar de overzijde in suizende vaart en springt van racket op racket. Dan is het of veerende snaren als vuurpijlen van uit de rackets springen, en de spelers voelen zich of ze een hevig en opgewonden kruisgesprek voeren, waarbij geen woorden maar gummi-ballen de dragers hunner gedachten zijn en ze spelen, totdat de vleermuizen over de baan komen schieten en door hen voor ballen worden aangezien.

En naar huis gaande, zien ze op straat nog ballen vliegen en kaatsen met kranige en vakkundige slagen tegen de boomen.

K.

BOEKBESPREKING.

ANNIE SALOMONS—Verzen.
(Bussum—Van Dishoeck).

De dichteres Marie Madeleine is een beslist bijzondere persoonlijkheid.

Zij is de priesteres der zinnelijkheid; weet de zinnelijkheid in zuiverheid als kunst tot uiting te brengen.

Maar Marie Madeleine is dichteres van den wellust; het is dus geen wonder vele grage handen naar hare boeken te zien grijpen. Opgewonden meisjes en jongens dweepsters en dweepers met Marie Madeleine te zien worden. Er bestond aanleiding tot een Genre: à la Marie Madeleine.

Ook hier in Holland las men de Deutsche dichteres.

In Annie Salomons zien we haar „genre” tot uiting komen.

Maar juist dat tweede-handse in haar poëzie, doet onaangenaam aan.

Mijn hemel, ieder weet wel dat een zinnelijk mensch zijn oogenblikken van hartstocht heeft en zelfs dat men zomaar op een vreemde verliefd kan zijn, maar niet noodig is daarvan verzen te maken — als die verzen niet anders zijn dan verhaaltjes van „grijze lucht”, angstig stille nachten, verlangen als een „roode brand” en „een woest begeerend lijf”.

't Is al te maal zoo weinig nieuw, zoo weinig oorspronkelijk, in die verzen van Annie Salomons.

Men hoort bekende klanken van hier, van daar, 't is alles zoo vaak gedacht en zoo vaak gezegd, en de termen waarin 't al bevat is, zijn zoo gewild mooi....

Er is als men deze gedichten leest, klimmende behoefte, dringende verlangst naar eindelijk eens iets eenvoudigs.

De grondtoon van de meeste verzen is Verlangen naar ...

God, lief, daar is niets dan verlangen,

Verlangen is overal:

De boomen, ze zoeken den hemel,

De beken, ze snellen naar 't dal, etc.

De dichteres heeft soms wat grappigs te zeggen, maar 't is niet mooi: geen vers van allen is eigenlijk in staat eene bijzondere ontroering wakker te roepen, zij gaan voorbij als kleurige soldaatjes maar als hun stapjes verstoven zijn, denkt men nooit meer er om, hoe hun kleur ook aangenaam aandeed.

Velen zullen deze gedichten mooi vinden, en zullen de schittering voor ware schoonheid houden, de opwinding voor extase, en och....mej. S. lijkt ons ook wel „interessant”.

B.

Rud. Feenstra. Scharrelvreugde.

Wat een onaangenaam klinkende leelijk gekozen titel en wat een aangename gewaarwording als men het boek gaat lezen en men bemerkt dat men ondanks het onaesthetische opschrift met een artiest te doen heeft.

Feenstra is een fijnvoelend mensch, beschikkend over een gemakkelijk loopenden stijl en begaafd met den blik van een schilder. Zelden las ik natuurbeschrijvingen zoo tintelend van leven en zoo vol stemming en sentiment.

In de beide eerste deelen: „Op de schuine baan” en „Daldiepte” is de hoofdpersoon, Willem, mij antipathiek.

Iemand, die moeilijke jaren van studie en levensstrijd achter den rug heeft en daardoor van een fijnvoelend kind je reinste egoïst is geworden, wien het maar al te gemakkelijk is de zelden sprekende stem van zijn geweten tot zwijgen te brengen.

Zooals hij zelf zegt: „de tijden van droomen en van liefde leken oneindig ver”.

Ongelukkige, die zijn kinderlijke fantasie verliest. Wat schiet er over: een cynicus, waar men medelijden mee hebben moet.

En incapabel om de groote liefde te begrijpen, gelooft hij er niet aan en geniet van de kleine, de dierlijke liefde, die hij in zijn cynische bekrompenheid wel kan begrijpen.

Zoo volgt een serie scharrelverhalen, allen geschreven in ongegeneerden jongens-onder-ons-stijl.

Overal Willem in koude zelfzuchtigheid, maar beschreven door iemand met warm temperament en gevoel, hetgeen psychologische diepte en emotie in het verhaal brengt.

Het derde deel: „Bij de halte” stelt voor Willems strijd tusschen zijn liefde voor het vrije leven en zijn genegenheid voor een meisje, dat hem duidelijke blijken van groote liefde geeft.

Hier begin ik mij met Willem te verzoenen. Het egoïsme neemt al veel minder plaats in zijn gedachten. Tenslotte behaalt het vrije leven de overwinning en na deze halte te zijn gepasseerd, streeft hij weer verder.

In 't vierde deel: „In veilige haven” is hij getrouwd en schijnt door zijn vrouw een beetje veel naar zijn zin getiranniseerd te worden. Tenminste, dit deel met het bovenschrift: Nachtsone, verhaalt ons een poging van Willem, om zijn onbeperkt gezag te huis te grondvesten. Een oogenblik dreigt een verschrikkelijke scène, maar het verhaal eindigt heel prettig. Om zoo te zeggen: men gaat voldaan naar huis.

Daar genoemde vier deelen slechts in 131 blz. afspelen, heeft men om het boekje wat dikker te maken een schets er aangehaakt, getiteld: „Anarchist” en volgens den schrijver „uit zijn groene jaren”, wat bewijst dat hij toen reeds over een vloeienden stijl beschikte.

Dit stukje is mij liever dan „Scharrelvreugde”, daar het van de minste poging tot plat realisme ontbloot is. Wanneer de auteur dit rekent onder het naïef-idealistische, zooals hij den indruk van zijn eigen werkje noemt, zou ik haast wenschen, dat hij tot zijn naïeven toestand terugkeerde.

Voor al voor de studentenwereld kan ik dit bundeltje ten zeerste aanbevelen. De schrijver zal er zeker geestverwanten vinden, die hem misschien liever en beter zullen lezen dan anderen, maar toch geloof ik en hoop ik, dat ook die anderen het met plezier zullen doornemen.

A. K.

(Zie vervolg Tweede Blad.)

TWEEDE BLAD

behoorende tot het **STUDENTEN-WEEKBLAD**
van 28 MEI 1906. No. 29.

J. P. Müller „Mijn Systeem”.

De mensch is gemakzuchtig en de wereld helpt mee het hem in sterker mate te maken.

beeld van de „stroomende” kransen, maar dan bereikt de zothed haar culminatiepunt, als de dichter ons vertelt, dat de slinger-vingers van zijn lustgrage hand de kanten der grachten, die door zijn vaderland stroomen, gaan betasten en knijpen.

En stel je nu voor, dat aan voornoemde grachten zich huizen heffen van — van wat — van boon!!! Op die boonhuizen (geen beunhazen) „wuiwen” blinkend gekopte koepels, die gedoemd worden Minerva's op te hangen. In het vijfde couplet loopt de dichter werkelijk met molentjes; want niemand geloof, dat op een marktje van koek een

gij, vrindje nu klein,
van marsepijn.

in het volgende gewoon
opdoemt, spurtend langs de
als deze amandel zich zelf
aart. (Paraplu en regenjas

! Bescheiden bidden wij U,
gebak en wij schenken U

an suiker,
an koek,
sen
sen
ken
akken
ding.

COMOS.

ORD.

hoezeer schrijver zich ver-

et niet geheel bij, waar hij
werkelijkheid dooreen te
uist het verdienstelijke van

n't Weekblad verschijnende,
ers zijn, lijkt het de Redactie
n bovenstaande artikels tot

ens.

utisch examen der Tech-

ingenieur.

phen de Veer.

te.

Horn van den Bos.

na.

enieur.

open.

aten voor het
ch Examen.

over het algemeen niet weet,
en den uitslag van het pro-
leel hiervan, kan vernemen,
n, dat de Voorzitter van de

Afdeeling der Algemeene Wetenschappen iederen candidaat
door middel van een gedrukten brief den uitslag mede-

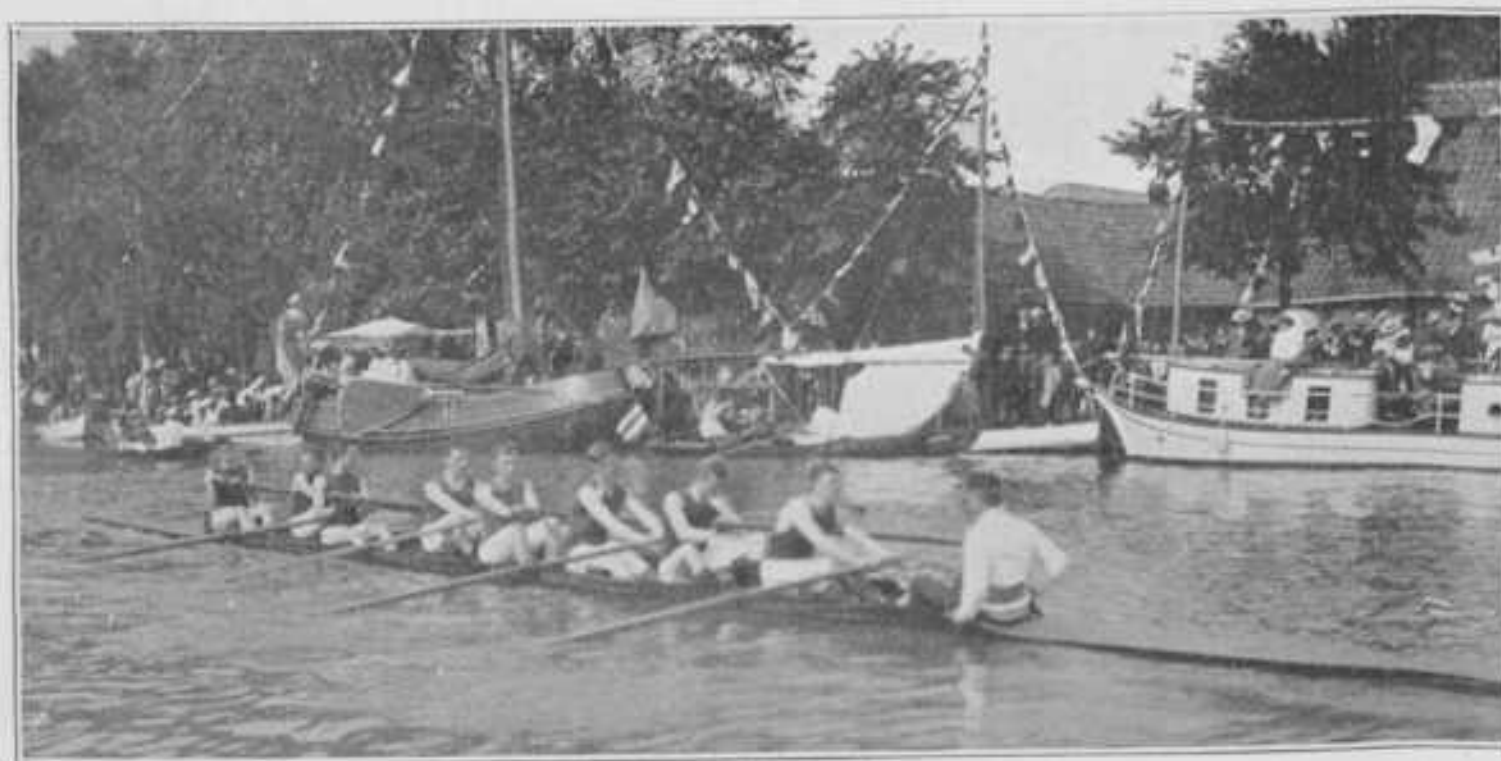
BIJLAGE behoorende tot het Studenten-Weekblad van Maandag 28 Mei '06, No. 29.

Winnende ploeg van Njord.

Skiff van Laga (F. H. de Freytag) aan de start.

Jonge acht van Laga, na het opgeven van den wedstrijd.

Bovenstaande foto's, vervaardigd door den Heer NIESTADT, Koornmarkt alhier, werden ons welwillend ter reproductie afgestaan.

(Fotografische afdrucken zijn aan dat adres tegen matigen prijs te bekomen.)

één-voor-één naar de maan keeren!?

En het wordt al dwazer. Allereerst treft ons het kleverige

veelal beneden peil. Ofschoon dit voor een deel moet toegeschreven worden aan het opgaan in scheepsketels, hangende bruggen en zilvernitraat, is het voor een ander deel te wijten aan onbekendheid.

Een woord van opwekking zij dus hier gericht tot allen die eenige belangstelling voelen voor de schilderkunst, om de tentoonstelling van Donderdag te bezoeken. De werken van Th. van Hoytema, J. van de Sande Bakhuijzen en Hoijnck van Papendrecht zijn van te groote waarde voor de heden-daagsche kunst, dan dat zij hier in Delft onopgemerkt zouden mogen blijven.

De boomen, ze zoeken den hemel,
De beken, ze snellen naar 't dal, etc.

De dichteres heeft soms wat grappigs te zeggen, maar 't is niet mooi: geen vers van allen is eigenlijk in staat eene bijzondere ontroering wakker te roepen, zij gaan voorbij als kleurige soldaatjes maar als hun stapjes verstoven zijn, denkt men nooit meer er om, hoe hun kleur ook aangenaam aandeed.

Velen zullen deze gedichten mooi vinden, en zullen de schittering voor ware schoonheid houden, de opwinding voor extase, en och . . . mej. S. lijkt ons ook wel „interessant”.

Tenni

In mijn hand is een rack
bal komt neerstrijken, vlak
en rechts van mij even ove
er met reikenden arm licht
Dan komt de vioolsnarenas
boven en zingen even e
plezierige dreun door mijn
in een gestrekten parabool
uiterste hoekje van het vel
maar als het met dollen ko
ploft, is er spijt en wroegi
van de tegenpartij, die steil
met een medoogenloozen sm
heb, zoodat geen levende zie
ik, maar als mij er een on
racket slaat, zoodat dit ee
bijna uit de hand valt, o
gezogen klapbessenschil in o

Als het spel goed gaat, d
spelers in het hoofd en
en als de bal komt, ste
mee naar de overzijde i
van racket op racket. Da
vuurpijlen van uit de ra
voelen zich of ze een hev
voeren, waarbij geen worde
hunner gedachten zijn en z
over de baan komen schi
worden aangezien.

En naar huis gaande, zien
kaatsen met kranige en vak

BOEKBE

De dichteres Marie Mad
persoonlijkheid.

Zij is de priesteres der zin
in zuiverheid als kunst tot

Maar Marie Madeleine is
is dus geen wonder vele g
te zien grijpen. Opgewonder
en dweepers met Marie Mad
aanleiding tot een Genre: é

Ook hier in Holland las

In Annie Salomons zien
komen.

Maar juist dat tweede-h
onaangenaam aan.

Mijn hemel, ieder weet
zijn oogenblikken van har
zoo maar op een vreemde ve
is daarvan verzen te make
zijn dan verhaaltjes van „gri
verlangen als een „roode brar

't Is al te maal zoo weinig
in die verzen van Annie Sa

Men hoort bekende klan
alles zoo vaak gedacht en
waarin 't al bevat is, zijn z

Er is als men deze gedic
dringende verlangst naar ei

De grondtoon van de mee

God, lief, daar is niets dan verlangen,
Verlangen is overal:

(Zie vervolg Tweede Blad.)

TWEEDE BLAD

behoorende tot het **STUDENTEN-WEEKBLAD**
van 28 MEI 1906. No. 29.

J. P. Müller „Mijn Systeem”.

De mensch is gemakzuchtig en de wereld helpt mee het hem in sterker mate te maken.

En spekulieren op deze 's menschen aard, doet een ieder, die zijn eigen voordeel kent.

Stuurt een uitgever U een boek ter beoordeeling, hij zoekt U vooraf gunstig te stemmen door liefst voor den tekst, op de kaft, of op eenige andere in het oog loopende plaats af te drukken gunstige recensies, zoodat ge slechts papier en pen behoeft te nemen, het boek voor U hebt te leggen en hier en daar een zinnetje te stelen om een beoordeeling te fabrieken, die aanspraak kan maken op veelzijdigheid (de uitgever zorgt liefst voor recensies uit alle mogelijke uiteenloopende bladen) schoonstijligheid en wat al heerlijkheden meer, die, behalve dat ze het blad vullen, U ook doen rijzen in 's uitgevers gunsten, zoodat deze U van nu af aan steeds sterker zal vereeren met nieuwigheden op litteratuurgebied en daarmee gepaard gaand steeds minder kieskeurig zal worden in het daarnemens aanbieden van uitstekende persbeoordeelingen der aangeboden werken.

Toch is het niet mijn doel deze humane uitgevers-, of in het algemeen boekhandelaars-eigenschappen, verder op te hemelen, maar slechts het een en ander te vertellen van Müller's systeem, „Mijn Systeem”.

Weliswaar zullen de meesten het al wel kennen, maar toch waag ik het er nog eens mee aan te komen.

Het bestaat in het maken van een serie bewegingen, 's morgens dadelijk na het opstaan, waarna het nemen van een douche en het zorgvuldig afwrijven van alle ledematen wordt aanbevolen. Wat betreft de bewegingen, deze zijn voor het grootste deel natuurlijk en dunkt mij bijna allen ontstaan uit het kultiveren van zoodanige uitrekkingen, lichaamsdraaiingen, enz., die men oorspronkelijk uitvoerde zonder er reden voor te hebben, evenmin als een hond weet waarvoor hij zich uitrekt, nadat hij in het zonnetje heeft liggen dutten, of een kat, waartoe zij haar nagels scherpt.

En juist hierin ligt de verdienste van dit systeem, dat het zonder geforceerde krachtsinspanning, maar enkel door het maken van bewegingen, waarvan een ieder het aangename en nuttige voelt, zoodra hij eens gemùllerd heeft, voert tot de ontwikkeling van een buitengewoon flink en gezond lichaam.

Het neemt weinig tijd: eischt na eenige oefening nog slechts een ruim kwartier, en behalve dat het het lichaam versterkt, draagt het ook bij tot een heldere werking van het brein.

D.

Uitslag enquête.

Aantal ingekomen antwoorden 322.

Algemeen werd de flinkste en populairste student geacht:

- I. Student Duim met 321 stemmen.
- II. de Graaf van Randwijck met 319 stemmen.
- III. Er zijn er niet meerder 322 stemmen.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie.)

S. W.-Gebak.

Tot welk een schoonen onzin een dichter komt, die zijn stof niet beheerscht en daardoor beeld en werkelijkheid door elkaar haspelt, toont ons het noga-taartgedicht in No. 28 van dit blad.

Van uit het stille verschiet ziet hij duidelijk een snoepgraag kind, in pracht van omringende hoven, de spitsen van drie kleine noga-torentjes, welke hun hoofd in den wind steken, één-voor-één naar de maan keeren!?

En het wordt al dwazer. Allereerst treft ons het kleverige

beeld van de „stroomende” kransen, maar dan bereikt de zothed haar culminatiepunt, als de dichter ons vertelt, dat de slinger-vingers van zijn lustgrage hand de kanten der grachten, die door zijn vaderland stroomen, gaan betasten en knippen.

En stel je nu voor, dat aan voornoemde grachten zich huizen heffen van — van wat — van boon!!! Op die boonhuizen (geen beunhazen) „wuiwen” blinkend gekopte koepels, die gedoemd worden Minerva's op te hangen. In het vijfde couplet loopt de dichter werkelijk met molentjes; want niemand geloof, dat op een marktje van koek een standbeeld kan staan en niemand begrijpt

Ei — trotsch zijn we op u, gij, vriendje nu klein,
Zoo groot toch eertijds en van marsepijn.

De dichterlijke vrijheid is in het volgende gewoon anarchistisch, als een amandel opdoemt, spurtend langs de taart, maar wast tot waanzin als deze amandel zich zelf ontmoet, flaneerende langs de vaart. (Paraplu en regenjas ontbreken er nog aan).

* * *

Geliefde dichter! Apollo's zoon! Bescheiden bidden wij U, verschoon ons van uw geestes-gebak en wij schenken U gaarne, wat gij zoekt:

Een Minerva van suiker,
Een Minerva van koek,
Die kun je kussen
Die kun je lussen
Die kun je pakken
Die kun je smakken
't Al van je gading.

Comos.

NAWOORD.

Uit bovenstaand stukje blijkt hoezeer schrijver zich vermaakte met het gedichtje.

Zijn geest kon er schijnt het niet geheel bij, waar hij den dichter verwijt beeld en werkelijkheid dooreen te haspelen, want dit toch is juist het verdienstelijke van het vers.

Waar echter omtrent elk stuk in 't Weekblad verschijnende, evenveel opinies bestaan als er lezers zijn, lijkt het de Redactie niet wenschelijk, dat veel van bovenstaande artikels tot haar komen.

Examens.

Geslaagd voor het **propaedeutisch** examen der Technische Hoogeschool:

Scheikundig ingenieur.

W. H. A. van Alphen de Veer.

A. ten Bruggencate.

J. G. Fol.

A. de Graaff.

R. Th. Heukers.

J. L. M. van der Horn van den Bos.

A. J. van Hoytema.

J. E. F. de Kok.

E. L. Masthoff.

E. C. Prins.

Mijn-ingenieur.

M. H. Caron.

A. van der Ham.

E. C. N. van Hoepen.

M. W. Julius.

C. D. Keen.

J. A. Lohr.

Aan de Candidaten voor het Propaedeutisch Examen.

Daar mij is gebleken dat men over het algemeen niet weet, wanneer en op welke wijze men den uitslag van het propaedeutisch examen of een deel hiervan, kan vernemen, wil ik hier even bekend maken, dat de Voorzitter van de Afdeeling der Algemeene Wetenschappen iederen candidaat door middel van een gedrukten brief den uitslag mede-

deelt, zoodra hij zijn mondeling examen heeft afgelegd in de laatste groep waarin hij vóór de zomervacantie geëxamineerd wenschte te worden.

Deze brieven worden telkens verzonden wanneer er eenige uitslagen bekend zijn.

Candidaten, die aan alle groepen van het propaedeutisch examen hebben voldaan, ontvangen tevens bericht, op welken dag het diploma hun in de vergadering der Afdeeling zal worden uitgereikt.

De voorzitter van de Centrale Commissie,
W. C. KORTHALS ALTES.

CORRESPONDENTIE.

W. S. J. B. Uw stuk is tot opname ongeschikt geoordeeld.

RED.

ADVERTENTIEN.

Gelegenheid tot Repeteeren

in de Vacantie voor de **Wis- en Natuurk. vakken.**

Brieven franco onder No. 2453, Advertentie-Bureau J. CIKOT, DEN HAAG.

„Stelio” Cigarettes. NON SIBI SEEL OMNIBUS.

Te huur aangeboden tegen September:

een gemeubileerde ACHTERKAMER
met ALKOOF,

huurprijs **f 12,-** per maand. Desverkiezende en pension.
Adres Bureau van dit Blad.

EGLISE WALLONNE.

Service tous les dimanches à 10 heures et demie.

Te koop aangeboden:

EEN EXEMPLAAR VAN
„De Jonge Gids”.

1e Jaargang, **gebonden.**

Te zien bij den Boekhandelaar J. WALTMAN JR., DELFT.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend,

W. DE HOOGH.

Passage-Bureau

J. DE KUYSER & ZONEN,
Oude Delft 229 en 231.

Stv. Mij. „Rotterdamsche Lloyd”,
via Rotterdam-Marseille.

Stv. Mij. „Nederland”,
via Amsterdam-Genua.

Alle informatiën zoowel voor passagiers als voor verzending van goederen kosteloos verkrijgbaar.

Bij J. WALTMAN Jr., Boekhandel is de intekening opengesteld op den 4^{en} Jaargang van

HET VAKBLAD

VOOR DEN

Werktuigkundige en den Electrotechnicus.

Onder Redactie van A. TEN BOSCH N.JZN en F. G. UNGER, Ingenieurs.

Uitgave van Æ. E. KLUWER - Deventer.

Prijs per jaar (52 wekelijkse nummers) MET Technisch Woordenboek bij den Boekhandel 12½ cts per nummer. Bij vooruitbetaling franco per post f 6,50 per jaar.

ZONDER Technisch Woordenboek bij den Boekhandel 10 cts per nummer, bij vooruitbetaling fr. p. post f 5.

De vierde Jaargang is aangevangen 1 April 1906 en zal o. m. bevatten:

Scheepsstoommachines.
Schakelschema's voor sterkstroom.
Planimeters.
Beschrijvingen van eenige fabrieks- en krachtsinstallaties.
Het nemen van patenten en octrooien op uitvindingen.
Stoomschuiven.
Scheepsbouw en scheepsvoortstuwens.
Zwakstroomtechniek.
Veiligheidsinrichtingen voor fabrieken en werkplaatsen.

Practische ervaringen uit den machinebouw.
Verlichting van Spoorwegmaterieel.
Loodzekeringen.
Stoomturbines.
Wisselstroomtechniek.
Vastheidsleer.
Mechanica.
Natuurkunde.
Scheikunde.
Stereometrie.
Volledig Technisch Woordenboek.

Attentie voor het meest volledige, viertalige Technische Woordenboek der Nederlandsche Technici, dat geregeld met het Vakblad verschijnt.

Proefnummers gratis. Complete vorige jaargangen, gebonden f 5,50.